

Dreverklubben fyller 70 år

Av Kjell Andersson

Dreverklubben fyller 70 år. Det innebär att vi är nästan lika gamla Svenska Dreverklubben och jag. Det ger lite perspektiv på den insats som våra föregångare gjorde. Detta är väl beskrivet i "Boken om drever" i den upplaga som gavs ut till vår 50-årsdag. När man läser i gamla årsböcker gick det inte smärtfritt att få bilda en egen klubb. När de första dachsbracken kom till Sverige under 1910-1940 kom de att tillhöra Svenska stövarklubben och däri en sektion för småhundar. Vår förste ordförande Nils Herman Ygberg satt i Stövarklubbens styrelse när vi blev en egen klubb. Tanken var helt säkert att kunna lösa det hela inom Stövarklubbens ram. Vi kan jämföra med Harehundsklubben i Norge.

Diskussionen om rådjuren och stövarnas lämplighet gick het och det var främst Nils Herman Ygberg som i årsboken 1969 (Några reflektioner kring Svenska Dreverklubbens tillkomst och framtid) målande beskrev hur hans stövare 1932 drev rådjur tills varken hund eller rådjur orkade mer. Det slutade tragiskt för rådjuret. Detta upprepades efter tre veckors vila. Då började Nils Herman att leta efter en lämpligare ras till rådjursjakt. Stövarnas olämplighet som rådjursdrivare kämpade han och de som hade samma uppfattning kompromisslöst att hävda. Jag kan föreställa mig diskussioner, där det som det heter på diplomatspråk, var ärliga och uppriktiga (nära handgemäng). Därför tror jag att det gick relativt lätt att man fick lov bryta sig ut och bilda en egen rasklubb som året efter godkändes som en egen ras- och specialklubb av Svenska kennelklubben. Först med namnet Svenska Dachsbrackeklubben, SDK, som sedan efter omröstning, 1947, fick sitt nuvarande namn. 1953 blev vår ras godkänd av FCI som en svensk ras som nu betraktas som en nationalras värd att bevara. Jag kan tänka mig att den exemplösa uppgången i registreringar som framgår i figur 1 retade en del lite extra.

Matador- och inavel

Den snabba uppgången av registreringarna var möjlig genom att det då inte fanns några begränsningar för avelsarbetet annat än biologiska. Den tik som fick flest kullar var Härkilas Mittsi med 14 kullar med 59 registrerade valpar. Högst antal valpar hade dock Härkilas Caja I med 74 registrerade valpar. Sannolikt registrerades inte alla valpar heller. Det var 30 tikar som fick minst 10 kullar och ca 500 tikar som fick fler än 5 kullar som är absolut gräns idag enligt SKKs grundregler och Jordbruksverkets bestämmelser.

Hanarnas användes även de utan begränsningar. Flest valpar registrerades efter Härkilas Jim, 808 valpar i 185 kullar. Ytterligare 5 hanar fick mellan 560 och 730 valpar. På senare tid är det bara Bosses Superman med 558 valpar och Härkilas Mach I med 720 valpar som är uppe på dessa siffror, tack och lov!

Tyvär utsattes rasen som framgår för matadoravel. Läger man därtill att det bedrevs

stark inavel, eller som lät bättre linjeavel, med syftet att rasen skulle bli mera enhetlig till utseendet, innebar det stora risker för framtida avel.

Kåre Bäckström skriver: *Intresset för Dachsbracken steg med åren oerhört och rasen utbredde sig explosionsartat. Anledningarna härtill var många. Jägarna ökade i hastig takt, jaktarealen per capita krympte, kanske omständigheterna att nödgas hålla en mera lättfödd hund spelade in, men de som först och främst skötte reklamen var rådjuren. De ökade starkt i mellersta Sverige och vållade samtidigt problem för den ökande typen av jägare med begränsad tid och små marker.*

Jag har goda kontakter i stövarklubben och ville gärna få deras syn på den här tiden: följande kan läsas från Svenska stövarklubbens 100-årsskrift:

Kritiskt i början av 1950-talet

Under denna tid pågår ett intensivt arbete med nya jaktprovsregler, samtidigt som rådjursfrågan tar stort utrymme i alla delar av klubbens verksamhet, då företrädare för de lågbenta hundarna försökte få till stånd ett förbud mot jakt med stövare. Klubbens talan gentemot allmänhet, Jägareförbundet och Kennelorganisationen förs främst av Gösta Gleeurp. Han skriver exempelvis i Svenska Stövarklubbens 50-årsskrift följande:

Ett beslut som emellertid fick omedelbar verkan, fattades vid detta tillfälle (1954 års styrelsemöte, reds. anm.), nämligen att tillåtna tiden för rådjursdrev sänktes från dåvarande 30 till 10 minuter. Man får nog antaga, att en av huvudpersonerna bakom detta extraordinära ingripande var Nils Schager, som året förut själv motionerat om att tiden borde sänkas till 15 minuter men fått sin motion avslagen.

Nu hade greve Harry Hamilton – riks jaktvårdskonsulent sedan 1938 – mobiliserats, och denne utmålade i kraftiga ordalag de vändor som kunde uppkomma för hela stö-

varuppsättningen i landet, därest inte Sv Stk gick före med bästa möjliga exempel. Man minns från detta sammanträde den allvarliga stämning som rådde och man är glad att beslutet gick i nämnd riktning. Detta, i en förening med dels ökningen av rådjursrenhetsprov, dels de två tungt vägande inläggen av professor Gustaf Lundberg och greve C. V. Spens vid Svenska Jägareförbundets kongress i mars 1955, torde ha varit det som överhuvud räddade den svenska stövaren och stövarjakten åt framtiden vid denna tidpunkt, då stövarnas motståndare inte skydde några medel att komma "de högbenta vilddjuren" till livs.

Jag antar att det tog ganska lång tid att läka de sår som revs upp men utvecklingen visar att det i grunden var bra för alla och jag skall inte ge något omdöme om dem som företrädde oss. De fick säkert höra en del som inte lämpar sig för skrift och kan bara ana hur diskussionen hade sett ut på facebook som tack och lov inte fanns då. Svenska kennelklubben föreslog vid senare tillfälle att vi skulle gå ihop med Stövarklubben som avböjde. Min reflektion är att det hade varit mera logiskt om frågan kommit upp nu.

En spännande uppgift i hans artikel är hur en gåva till Finland på 60 drevrar varav 12 från Nils Hermans egen kennel Sättinge, som han avvecklade som han skriver efter någon osympatisk händelse. Det blev grunden för drevern i Finland ett storsint agerande från Svenska Dreverklubben och som gynnade den nordiska tanken.

Utvecklingen för drever gick som tidigare nämnts snabbt uppåt och så småningom även när det gäller antal medlemmar. Vi nådde toppen på ca 2 600 registrerade drevrar 1985 och några år senare beträffande antal medlemmar 6039, år 1992. Sedan är det bara att konstatera att trenden är stadigt utför ner till ca 500 registrerade valpar och knappt 2 600 medlemmar, se figur 2.

Det finns många orsaker till nedgången vilket har drabbat andra drivande hundraser i lika hög grad. Uppenbart är att så kallade kortdrivare har tagit en del av marknaden vil-

ket kanske inte är bättre för rådjuren än det som var så viktigt för stövarna. Hur många kortdrivare bryter efter 10 minuter? De stora rovdjuren och vildsvinens snabba ökning har spelat stor roll liksom att älgjakten pågår under mycket längre tid än förr. Detta kan vi diskutera hur länge som helst.

Vem som har lett Svenska Dreverklubben som ordförande för klubben under dessa 70 år framgår av tabell 1. Deras arbete har inte alltid varit lätt med många stridiga viljor och kanske de ibland inte fått det tack de förtjänat, vilket tål att fundera över.

Tabell 1. Ordföranden i Svenska Dreverklubben

1944	Olof Hjort (konstituerande möte)
1944 – 1952	Nils Herman Ygberg, Stockholm
1953 – 1954	Nils Linnman, Lidingö
1955 – 1960	Kåre Bäckström, Stockholm
1961 – 1963	Anders Malmström, Kalmar
1964 – 1969	Nils E. Colliander, Svartå
1970 – 1972	Carl Hedén, Lidköping
1973 – 1982	Erik Bergqvist, Ed
1983 – 1989	Hans Bolkeus, Bollnäs
1990 – 1991	Sven-Axel Andersson, Lindås
1992 – 1996	Sture Carlsson, Timmele
1997 – 2000	Sven Hultman, Gällö
2001 – 2005	Agneta Alderin, Vassmolösa
2006 – 2010	Christoffer Schildt, Veinge
2011 -	Martin Svensson, Mullsjö

Kanslifunktionen har varit viktig och klubben kanske inte alltid haft råd att betala fullt ut utan det har varit ett arbete som krävt ett brinnande intresse för drever. Vi har försökt sammanställa denna ibland bortglömda funktion som mest märkts när den inte fungerat (tabell 2). Jag kan tänka mig, vilket jobb det var att hålla reda på 6 000 medlemmar och alla 24 lokalklubbar, som bildades efterhand som drevern spred sig över landet. Nu har vi inte längre råd att hålla ett särskilt kansli utan olika uppgifter har spridits ut på flera händer. Detta innebär en nackdel eftersom medlemmar har svårare att veta vem de skall ta kontakt med.

Tabell 2. Svenska Dreverklubbens kansli från 1944 till 2013

1944-1950 Framgår inte i årsböckerna. Förmodligen C. G. Berlin som var sekreterare.
1951-1964 I årsbok 1951 skrivs första gången om SDK:s kansli. ”SDK har skaffat sig ett kansli för att söka tillgodose medlemmarnas önskan på bättre och snabbare service inom klubben” Svenska Dreverklubbens kansli och kassaförvaltare: Göte Sköldebring, Vikingagatan 10, Norrtälje.

1965-1968 Sekretariat: Svenska Dreverklubben, Skoghill, Svartå. Nils E. Colliander, Svartå.
1966-1968 Kansli: Svenska Dreverklubben, Ingemar Axelsson, Box 35, Venjan.
1969-1983 Kansli: Svenska Dreverklubben, Skogsmursvägen 16 C, Gävle.
Från 1981 Ängsbergsvägen 74, 818 00 Gävle. Olle Barkander.
1984-2011 Dreverklubbens Kansli: Svenska Dreverklubben Efra, Långsjön, 311 96 Heberg.
Kanslist: Siv Bengtsson.
2012- Lars Davidsson, Lillrådavägen 92, 761 75 Norrtälje

Dreverrasens ursprung

Det är alltid intressant att leta efter rötterna i olika sammanhang inte minst när det gäller hundraser. Den person i SDK som verkligen gjort detta är Kåre Bäckström som sammanfattat det i en artikel: Från Alpjägarhund till svensk drever (årsbok 1954 sid. 5-33). Det är en detaljerad beskrivning av allt från att den första dachsbracken sannolikt 1905 kom till Sverige och framåt. Den artikeln är värd att trycka och läsa igen.

Kåre Bäckström diskuterar dachsbrackens ursprung där det var två teorier som gällde, en att de uppkommit genom korsning mellan tax (dach) och stövare (bracke), den andra att det funnits en variant av stövare med förkortade ben (kondrodystrofa) och vars företrädare hävdade att det inte fanns någon inblandning av tax. Jag sökte i litteraturen och fann då en artikel där en grupp amerikanska forskare har upptäckt varför taxar, pekineser och bassethundar har så korta ben. Forskarna analyserade DNA:t hos 835 hundar, varav 95 var av kortbenta raser, och de upptäckte att alla kortbenta hundar hade samma variant av en särskild gen.

Genen ökar tillverkningen av ett protein som forskarna tror gör att vissa delar av hundarnas fosterutveckling sker vid fel tidpunkter. Analysen visar att den här genen tillkom kort efter att människor först lyckats tämja hundar. (H.G. Parker m.fl. An Expressed Fgf4 Retrogene Is Associated with Breed-Defining Chondrodysplasia in Domestic Dogs, ScienceExpress, 16 juli 2009 doi: 10.1126/science.1173275)

I boken om drever hävdas bestämt och förenklat att drever var en korsning mellan tax och stövare. Johannes Lang påpekade för mig att det inte var rätt (de hade en översättning av boken på tyska). Jag kan tänka mig att det var så att genom att hävda att det var en korsning mellan tax och stövare var det nära till hands att korsa med tax igen. Taxinslaget har dock mer eller mindre försvunnit genom den avel för exteriör som bedrivits. Jag blev stärkt i min tro att det är en gammal gen (defektgen) som ligger bakom dreverns korta ben då jag nyligen såg en bild på en labrador med korta ben. Vi får vara glada att framsynta människor tog tillvara hundar med förkortade ben.

En utmärkt källa är: 100 Jahre Westfälische Dachsbracke 1906 bis 2006, 240 sidor. Tyvärr är jag inte tillräckligt bra på tyska för att ha full behållning av innehållet.

Den kraftiga uppgången av rasen måste ha inneburit att i stort sett allt material användes i avel. Dessutom skedde en kraftig inavel och matadoravel för att stabilisera utseendet på rasen. Detta ledde till minskad genetisk variation vars negativa effekter vi kommer till senare.

Från Årsmöte till Dreverstämma som högsta beslutande församling i SDK

I SDKs början hölls årsmöten på Jägarförbundet i Stockholm där ett antal herrar möttes och beslutade om inriktningen. Man stannade i Stockholm i 10 år. Efterhand växte skaran och 1954 blev det istället Dreverfullmäktige (DF) för att 1994 döpas om till Dreverstämma (DS). Vi har försökt sammanställa var vi har haft dessa årliga möten (tabell 3) eftersom man vill komma ihåg vad som hände vid olika stämmor. De har utvecklats från att vara ett rent årsmöte till en fest med dans i två dagar med många deltagare när klubben var på toppen. Alla försök att hålla stämma vartannat år, som flera andra jakthundklubbar gör, har röstats ner.

De ärenden som diskuterats livligt under årens lopp är vilka djurslag som drevern skall jaga. Det är ju ganska klart att det var rådjurens ökning som var grunden för dreverns expansion men samtidigt har det varit viktigt att hävda drevern som harhund. Drevern som rävdrevare skulle också befästas och en rävkommitté tillsattes på 1950-talet. Diskussionen om vad som skall krävas för olika championat har varit livlig och pågår fortfarande. Under en period var det årligen motioner om att inrätta ett särskilt rådjurschampionat som alltid röstades ner med knapp majoritet med motiveringen att det var för enkelt att erövra. Vilka drevtider som är lämpliga är ett annat ämne som diskuterats livligt och åsikterna har skilt sig från norr till söder. Drevern hade i början ett rykte att driva länge och hamna långt bort från släpplatsen. Köp en drever och lär känna din bygd, brukade belackarna hävda.

Drevprovsregler har också krävt mycket diskussioner inte minst försöken att skapa gemensamma regler för alla drivande raser. När vi varit nära målet har någon klubb hoppat av och då kommer tvivlarna i SDK fram. Vi har nu gått igenom fyra femårsperioder med ibland uppsplitande diskussioner inte minst från dem som tänker mera på tävling än avel. Jag ledde en sådan revision och måste erkänna att jag var ganska glad när det fick lyckligt slut, vid DS 1996 på Billinge utanför Skövde, med ett enhälligt godkännande. Jag är säker på att det var samma känsla som Ronny Westin fick när våra kommande regler godkändes enhälligt på Södra berget i Sundsvall 2012. Tyvärr, måste jag konstatera att det inte är lätt att bedriva förändringsarbete i jakthundvärlden.

Personstrider är en av de mer tråkiga upplevelsorna från stämmor och årsmöten. Man kan läsa från protokollet från 1951 års årsmöte att Kåre Bäckström lämnade ett skriftligt förslag till ny ordförande men Nils Herman Ygberg omvaldes med 61 röster mot 8 och 4 nedlagda. I en senare paragraf står: *Beslöt mötet med överväldigande majoritet att avelsrådet skulle upphöra och uppdrogs åt styrelsen att upplägga riktlinjer för den framtida avelsverksamheten. Jag har inte riktigt fattat hur de kunde gå vidare efter detta möte?*

Vid DF på Ronneby Brunn 1963 lyckades man inte få fram en Centralstyrelse utan samtliga avgick och man fick utlysa ett extra fullmäktige i Svartå efter två månader där dock de flesta omvaldes. Det var mycket bitterhet kvar efter dessa händelser. Mycket

hänger på en kunnig och bestämd ordförande för stämman och som har koll på vad som står i stadgarna. Vi har varit nära liknade situationer vid ett par stämmor på 2000-talet. Ibland har det varit problem med fördelning av uppgifterna mellan stämma och styrelse. Stämman har ett övergripande ansvar men måste ha förtroende för styrelsen och respektera dess arbete. Ett av de viktigaste valen är val av valberedning, som kan göra skillnad.

Jag tog fram årsboken 1994 då vi firade 50 år. Det är redan 20 år sedan! Boken om Drever kom ut till stämman och inne i boken finns en utmärkt sammanfattning av SDKs första 50 år av Sten Sandwall som dog alldeles för tidigt tillsammans med hustrun i tsunamin i Thailand. Det jag minns bäst och helst är alla trevliga stämmor där både mat och dryck har räckt till och blivit över. Där både bra och dåliga historier berättats med samma inlevelse och pristagare hedrats och många avelsdiplom delats ut. Bra musik och dans uppskattade vi åtminstone så länge kropparna hängde med. Det har varit en upplevelse att besöka alla dessa platser den vackraste tiden på året.

Tabell 3. Från årsmöte till Dreverstämma

Konstituerande möte	1944-01-15	Svenska Jägareförbundet, Stockholm
Ordinarie Årsmöte	1945-03-17	Svenska Jägareförbundet, Stockholm
Ordinarie Årsmöte	1946-01-26	Svenska Jägareförbundet, Stockholm
Ordinarie Årsmöte	1947-02-08	Svenska Jägareförbundet, Stockholm
Ordinarie Årsmöte	1948-01-23	Piperska Muren, Stockholm
Ordinarie Årsmöte	1949-03-25	Byggnadsföreningen, Stockholm
Ordinarie Årsmöte	1950-03-26	Hotell Gillet, Stockholm
Ordinarie Årsmöte	1951-03-11	Svenska Läkarsällskapet, Stockholm
Ordinarie Årsmöte	1952-03-16	Hotell Gillet, Stockholm
Ordinarie Årsmöte	1953-05-13	Piperska Muren, Stockholm
DF	1954-05-15	Byggnadsföreningen, Stockholm
DF	1955-06-11	Grand Hotell, Halmstad
DF	1956-06-02	Stora Hotellet, Linköping
DF	1957-06-25	Svartå Herrgård, Svartå
DF	1958	
DF	1959-06-06	Kalmar
DF	1960-06-11	Uddevalla
DF	1961-06-10	Turisthotellet, Rättvik
DF	1962-06-02	Stadshotellet, Eskilstuna
DF	1963-06-09	Ronneby Brunn, Ronneby
Extra DF	1963-08-10	Svartå Herrgård, Svartå
DF	1964-06-06	Tynäs, Karlstad
DF	1965-06-12	Stadshotellet, Motala
DF	1966-06-04	Klippan
DF	1967-06-10	Hotel Gillet, Uppsala
DF	1968-06-08	Stadshotellet, Borås
DF	1969-06-07	Stora Hotellet, Örebro
DF	1970-06-06	Hotel Högländ, Nässjö
DF	1971-06-12	Stadshotellet, Skara
DF	1972-06-03	Stadshotellet, Västerås
DF	1973-05-05	Vemdalskalets Högfjällshotell, Vemdalen
DF	1974-06-15	Borås Stadshotell, Borås

DF	1975-06-14	Stadshotellet, Sandviken
DF	1976-06-19	Hotell Högländ, Nässjö
DF	1977-06-18	Esso Motorhotell, Järva krog, Stockholm
DF	1978-06-17	Esso Motorhotell, Borlänge
DF	1979-06-16	OK Motorhotell, Karlstad
DF	1980-06-14	Ronneby Brunn, Ronneby
DF	1981-06-13	Billingeus, Skövde
DF	1982-06-12	Stenungsboden, Stenungsund
DF	1983-06-18	Hallstaberget, Sollefteå
DF	1984-06-16	Strand Hotell, Borgholm
DF	1985-06-15	Sara Hotel, Eskilstuna
DF	1986-06-14	Vildmarkshotellet, Kolmården
DF	1987-06-13	Scandic Hotell, Gävle
DF	1988-06-18	Nya Hotell Tylösand, Tylösand
DF	1989-06-17	Hotell Lappland, Lycksele
DF	1990-06-16	Hemmerslövs Herrgårdspensionat, Båstad
DF	1991-06-15	Grand Hotell, Borås
DF	1992-06-13	Folkets Hus, Uppsala
DF	1993-06-12	Hotell Galaxen, Borlänge
DF	1994-06-18	Hotell Gustaf Fröding, Karlstad
DS	1995-06-17	Hotell Scandic, Vänersborg
DS	1996-06-15	First Hotell Billingeus, Skövde
DS	1997-06-13	Hotell Scandic, Gävle
DS	1998-06-13	Good Morning Hotell, Växjö
DS	1999-06-19	Hotell Årevidden, Åre
DS	2000-06-18	Hotell Winn, Huskvarna
DS	2001-06-16	Hotell Scandic, Umeå
DS	2002-06-15	Hotell Roslagen, Norrtälje
DS	2003-06-14	Scandic Hotell, Uppsala
DS	2004-06-19	Frimurarhotellet, Linköping
DS	2005-06-18	Scandic Hotell (CS), Upplands Väsby
DS	2006-06-17	Garpenbergs Herrgård, Garpenberg
DS	2007-06-16	Scandic Hotell, Gävle
DS	2008-06-14	Quality Hotell Selma Lagerlöf, Sunne
DS	2009-06-13	Hotell Strandbaden, Falkenberg
DS	2010-06-19	Sättra Brunn, Sala
DS	2011-06-18	Hotell Åhus Strand, Åhus
DS	2012-06-16	Södra Berget Hotell & Resort, Sundsvall
DS	2013-06-15	Älvkarleby Turist och Konferenshotell, Älvkarleby
DS	2014-06-14	Quality Spa & Resort Dalecarlia, Tällberg

m 1

P r o t o k o l l

föert vid konstituerande samträde av dachsbrackenkubb i Stockholm
den 15/1 1944.

Närvarande: Bruksdisponent Olle Hjort
Med. Lic. N.H. Yberg
Direktör Stig Hjort
Fil. Dr. Kåre Bäckström
Förvaltare Stig Norberg
Fil. Lic. Gösta Notini
Forstmästare Sixten L. Klerck
Poliskommissarie Oscar Amundson
Herr Jack Sjöberg
Rikskonsulent Harry Hamilton
Direktör Sven Rosengren
Kapten C-G. Berlin

§ 1.

Bruksdisponent Hjort valdes att såsom ordförande leda förhandlingarna. Som sekreterare utsågs kapten Berlin och att justera protokollet utsågo doktor Bäckström och Direktör S. Hjort.

§ 2.

För att höja dachsbrackens jaktliga egenskaper föreslog doktor Yberg bildandet av en dachsbrackenkubb samt inom densamma en avelsnämnd avsedd att handleda avelsarbetet. Samarbeta borde här äga rum med avelsrådet inom Svenska Stövarklubben.

§ 3.

Direktör Rosengren framhöll det lyckliga i bildandet av en dachsbrackenkubb och ansåg att Svenska Kennelklubben på allt sätt borde stötja en sådan organisation.

§ 4.

Rikskonsulent Hamilton meddelade att inom stövarklubben avsågs bildandet av en stövaravelsförening som skulle handhava avelsarbetet bland stövarna.

§ 5.

Doktor Bäckström framhöll beträffande avelsnämndens arbete att ett visst antal tikar och hundar, vilka såväl exteriört som jaktligt sett voro förstklassiga, skulle uttagas för avel under fullständig kontroll av avelsnämnden. Samtliga icke defekta valpar skulle läggas på och utlämnas (säljas) för injagning till vana och pålitliga jägare. Genom de utsedda certifikatdomarna skulle sedan valparna prövas på hemmamark. Innehavarna av valpar efter de uttagna avelhundarna borde erhålla bidrag i någon form för åsakat besvär genom insändande av rapporter till avelsnämnden ang hundens jaktförmåga m.m. Föreläggvis skulle högst 6 st tikar och 4 st hundar anskaffas. Ägarna till de uttagna hundarna måste teckna kontrakt hur avelsarbetet skall tillgå.

§ 6.

Förstämstare Klerck framhöll vikten av att valpar efter de uttagna hundarna blevo överlämnade i fullt kunniga jägarhänder.

§ 7.

Direktör Rosengren framhöll svårigheten av att även i fortöftningen med nästa generation valpar kunna utöva kontroll över den fortsatta aveln varför bestämmelser härför måste intagas i kontrakten.

§ 8.

Bestöts enhälligt att bilda en dachsbrackenklubb kallad Svenska Dachsbrackenklubben.

§ 9.

Bestöts att styrelsen skulle bestå av 5 ledamöter och 5 suppleanter. Till ledamöter i styrelsen valdes: Fil.dr. Kåre Bäckström, Fil.lie. Gösta Notini, med. lic. Nils Yberg, förvaltare Sig Morberg och kapten C-G. Berlin. Till suppleanter valdes konsulent Engström, disponent Clas Bertil Folin, sammansens Norqvist, konsulent Hans von Rosen och jägästare Olsson.

Till revisorsutskottsmedlemmar Kert och Uggla.

Till ledamöter i avelnämnden utsågos på 5 år, doktor Kåre Bäckström, fil.lie. Gösta Notini samt för ett år i sänder en ledamot ur styrelsen samt såsom adjungerande ledamot riks-konsulent H. Hamilton.

§ 10.

Beständes att sekretariatet skulle ha sin plats i Strängnäs i vad som gällde Dachsbrackenklubben. Beträffande avelnämnden skulle framställning göras att vid behov få disponera Svenska Kennelklubbens eller Svenska Jägarförbundets lokaler.

§ 11.

Doktor Yberg framhöll att nämnden skulle vara rådgivande till samtliga medlemmar i klubben. Bruksdisponent Hjort och direktör Rosengren ansågo att i stadgar-na borde ingå att ägare till hund är skyldig tillfråga avelnämnden vid påläggande av valpar och att nämndens råd bör följas. Detta fastställdes enhälligt.

§ 12.

Bestöts enhälligt efter förslag av doktor Yberg och direktör Rosengren att inval i klubben kan äga rum på förslag av medlem, varefter styrelsen ägor besluta.

§ 13.

Beträffande avgifter till klubben bestöts att ständig medlem skulle erläggas en engångsavgift av 100:- kr. Övriga medlemmar en årsavgift av 10:- kr. Dessutom skulle understödjande medlemmar inväljas.

§ 14.

Bestöts att de understödjande medlemmarnas bidrag skulle stå till avelnämndens förfogande.

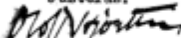
Sedan doktor Yberg till dagens ordförande, bruksdisponent Hjort, framfört medlemmarnas tackenshet för visat stort intresse samt för ledandet av dagens förhandlingar, förklarades sammträdet upplöst.

Vid protokollet

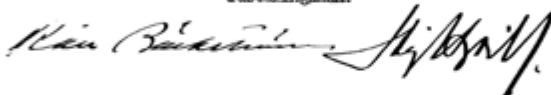
Sekreterare

Justeras:

Ordförande

Justeringsmän:

54
Nr 1

Protokoll

fört vid konstituerande styrelsesammanträde inom Svenska Bachbrackenklubben
den 15/1 1944.

Närvarande: Doktorerna Ygberg, Bäckström, Notini, Förvaltare Norberg och
Kapten Berlin.

§ 1.

Bestäts att styrelsen skulle ha följande sammansättning:

Ordförande: Doktor Nils Ygberg

V. " : " Kåre Bäckström

Sekreterare och kassör: Kapten C-G. Berlin

Skattmästare inom avelsmåenden: Fil. Dr. K. Bäckström.

§ 2.

Såsom styrelsens representant i avelsmåenden utsågs doktor Ygberg.

§ 3.

Såsom arbetsutskott för avfattandet av stadgar m m utsågs doktorerna
Ygberg, Bäckström och Notini samt kapten Berlin.

§ 4.

Förklarades sammanträdet avslutat.

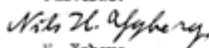
Stockholm den 15/1 1944

Vid protokollet

C-G. Berlin
Sekreterare

Justeras:

N. Ygberg
Ordförande.

Avel med drever

Grunden för allt avelsarbete är att ha ett bra system föra att hålla reda på härstamningar och all annan information, det insåg Kåre Bäckström från första dagen SDK bildades. Han skapade vårt berömda kartotek. Han skriver:

Redan från början upplades ett fullständigt kartotek över samtliga Dachsbracken där de enskilda hundarnas meriter infördes. Härigenom blev avelsrådet i stånd att utföra en avkommebedömning av hanhundarna, varur det framgår i vilken grad dessa har förmågan att nedärva sina goda bruksegenskaper på avkomman. Denna anges i form av ett "bruksvärde", vilket anger hur många % av de på bruksprov startande avkomlingarna som tagit pris.

Det var en utmärkt start på vår avelsverksamhet. Han insåg också vilka begränsningar som fanns och som gäller än idag att inte alla valpar kommer till prov. Det gjorde att vi från början låg väl framme i ett modernt avelsarbete. Under en lång följd av år var Kåre Bäckström ledamot av Svenska Kennelklubbens centralstyrelse och ordförande i dess vetenskapliga forskningsråd, centrala avelsnämnden och examensnämnden för domare vid hundutställningar. Han erhöll 1955 Svenska Kennelklubbens förtjänstmedalj i guld för sin stora insats som inte bara kom SDK till del. Jag tänker på honom med den stolthet han förtjänar.

Det blev senare Alf Johansson som fick föra detta gigantiska arbete vidare inte minst med tanke på att han skötte kartoteket under den period vi hade över 2000 registrerade valpar per år 1964-1991. Han förfinade avkommebedömningen, under sin tid som ordförande för avelsverksamheten, till det som i stort sett används idag. För sin stora insats fick också Alf Svenska Kennelklubbens guldmedalj, även detta var ett stort ögonblick för SDK.

Ett viktigt årtal är 1976 då började SKK att registrera alla uppgifter på dator med allt vad det innebar. I början på 1980-talet kom frågan om utvärdering av data i registret upp och drever blev vald, som var en stor ras med data på drevprov bl. a. Arbetet skulle utföras på den avdelning på SLU som jag tillhörde och eftersom vi 1976 köpt en drever på Härkila och jag var jägare fick jag frågan om jag ville arbeta med detta. Det blev en spännande uppgift inte minst att få ordning på data som ingen använt tidigare och det var många fel i början.

Vid KF 1985 i Eskilstuna fick jag äran att presentera resultatet av undersökningen med arvbarheter på olika egenskaper, vilket var en av de första skattningar som gjorts på hund. Resultaten finns i boken om Drever (1994). Alf Johansson insåg snabbt att utvecklingen av registrering på datorer var här för att stanna. Han frågade mig genast om jag ville ingå i avelsrådet vilket jag utan tvekan accepterade. Det var början på ett mycket givande samarbete och en vänskap som hela familjen uppskattade.

Det var ju inte så meningsfullt att göra genetiska analyser om de inte omsätts i en avelsvärdering med olika index för individprovning och avkommeprovning. Jag satte igång med bakgrund i den kunskap jag hade om grisar. Det fungerade utmärkt men som så mycket annat så var det för tidigt för många i SDK och särskilt för dem vars ägare fick lägre avelsindex på sina hundar än det enligt det gamla systemet. I årskriften 1991

presenterades nämligen index för alla aktuella drevrar tillsammans med hur det var uppbyggt. De hade kunnat utnyttja det gamla systemet och ville inte ändra på detta. I boken om Drever (1994) finns indexsystemet också beskrivet tillsammans med de genetiska analyserna. Det är aldrig för sent att ge upp, särskilt som Alf 1992 hade fått nog efter alla år. Det innebar att jag blev ordförande för avelskommittén och vi införde avelsrådgivare som skötte den praktiska rådgivningen. Örjan Englund skötte kartoteket de närmaste åren fram till 1999 då han inte hade den tid som behövdes. Tyvärr fungerade det inte år 2000 och Örjan ryckte in och räddade läget. Nu valdes Anders Andersson in i avelskommittén, vilket blev vår överraskande lösning. Han hade börjat på ett kartotek i sin dator och överförde alla uppgifter från kartoteket till data, ett arbete som få inser hur mycket tid han lade ner på. Därmed kunde kartotekslådorna pensioneras efter lång och trogen tjänst. Jyckedata och SKKs avelsdata har också kommit att bli goda hjälpmedel i avelsarbetet och avelsrådgivningen och som vi hoppas kommer att utvecklas.

Vi insåg i mitten på 1990-talet att utbildning, främst av våra lokala avelskontaktmän, var ett måste om vi skulle kunna utveckla avelsarbetet. Nordiska representanter liksom styrelsen var också självskrivna deltagare. Vi startade 1997 och hade sedan konferenser vartannat år fram t.o.m. 2007. Västerås blev platsen för konferenserna med Sirkka-Liisa Johansson som ovärderlig organisatör. Jag minns henne med stor glädje nu när hon inte längre är ibland oss. Istället för konferenser har vi därefter informerat och diskuterat före Dreverstämma, men 2013 hade vi en större konferens med ca 70 deltagare och med två inbjudna föreläsare.

Lungödem har länge varit ett bekymmer i rasen men för den enskilde hundägaren är det en smärre katastrof. Problemet blev värre på 1980-talet och man började diskutera orsaker och åtgärder. Den verkliga omfattningen kände vi inte till förrän vi tillsammans med Sveriges lantbruksuniversitet i ett forskningsprojekt undersökte 1992 och 1994 års valpkullar och deras föräldrar i en enkätundersökning. Resultatet visade att frekvensen hundar med symptom på lungödem var ca 7 % för tikar och ca 12 % för hanar samt med en förvånansvärt hög arvbarhet på 0,27. På Dreverstämman 2001 fann man det lönt att skicka ut en rapportblankett för att försöka driva avel mot lungödem. Sedan dess har vi fått in ca 260 rapporter som vi använt i avelsarbetet, men mycket arbete återstår innan vi kan vara nöjda.

Ett arbete som har varit viktigt under 2000-talet har varit att skriva rasspecifika avelsstrategier (RAS). Det är i princip vårt avelsprogram med rekommendationer hur avelsarbetet skall bedrivas i klubben. Analys av den genetiska variationen i rasen är viktigt med den extrema inavel som bedrevs när rasen etablerades i Sverige. Drevern var uppe i 7-8 % inavel i början på 1990-talet. Sedan dess har vi med rådgivning fått ner inavelsökningen över 5 generationer under 2 %. I det arbetet har givetvis begränsningarna att en tik inte får ha mer än 5 kullar och att maxantal kullar efter en hane har sänkts i takt med minskat antal registrerade valpar per år. Inavel leder till försämrad fruktsamhet och livskraft, där lungödem kan vara ett uttryck för detta.

Anders och jag har arbetat intensivt tillsammans i 12 år nu, vilket vi har trivts med och vi har kompletterat varandra. Vi har sökt ersättare utan att hitta någon som vill ta över än så länge. För den som vill studera vilka som deltagit i arbetet kan se i tabell 4.

Sirkka-Liisa får Svenska Kennelklubbens förtjänstecken av SKK:s Ordförande Nils-Eric Åhmansson.

Ordförande Kjell o Anders med efternamn Andersson, rådgivare i avel med SDKs förtjänstecken.

Bengt Larsson, Mönstergårdens Kennel erhöll 2013 Svenska Kennelklubbens utmärkelse Hamiltonplaketten för mångårigt avels- och uppfödningsskötarbete av drever.

Kjell får Svenska Kennelklubbens Förtjänstecken av SKK:s Vd Ulf Uddman.

Tabell 4 Avelsorganisation från 1944 till 2013

1944-1948	Avelsnämnd Ordförande Styrelsens rep.	Vald på 5 år Kåre Bäckström Gösta Notini Gunnar Nordqvist
1949-1951	Avelsutskott Ordförande	Kåre Bäckström Gösta Notini
1952-1962	Avelsansvarig	Kåre Bäckström
1963	Avelsutskott Ordförande	Kåre Bäckström Anders Malmström Anders Cederström jr
1964	Ordförande	Alf Johansson Ingemar Axelsson Sven-Axel Andersson
1965-1968	Ordförande	Alf Johansson Ingemar Axelsson Sven-Axel Andersson Arvid Cederström
1969-1971	Ordförande	Alf Johansson Sven-Axel Andersson Arvid Cederström Lars Eckers
1972-1974	Ordförande	Alf Johansson Sven-Axel Andersson Arvid Cederström Lars Eckers Hans Bolkéus
1975	Ordförande	Alf Johansson Sven-Axel Andersson Arvid Cederström Hans Bolkéus
1976-1979	Avelsråd Ordförande	Alf Johansson Sven-Axel Andersson Arvid Cederström Hans Bolkéus Jan Elmér

1980-1983	Ordförande	Alf Johansson Sven-Axel Andersson Hans Bolkéus Jan Elmér Rolf Axell
1984	Ordförande	Alf Johansson Jan Elmér Rolf Axell Lars West
1985-1987	Ordförande	Alf Johansson Kjell Andersson Jan Elmér Rolf Axell Lars West
1988	Ordförande	Alf Johansson Kjell Andersson Lars West Rolf Axell
1989-1990	Ordförande	Alf Johansson Kjell Andersson Lars West
1991	Ordförande	Alf Johansson Kjell Andersson Lars West Bror Engström Stig Hellström Ingemar Olofsson
1992	Ordförande Avelsrådgivare	Kjell Andersson Bengt Nyman Bror Engström Stig Hellström Leif Mellgren
1993-1994	Avelskommitté Ordförande Avelsrådgivare	Kjell Andersson Bengt Nyman Stig Hellström
1995	Ordförande Avelsrådgivare	Kjell Andersson Bengt Nyman Leif Mellgren Gert-Ove Lundberg Sirkka-Liisa Johansson

1996	Ordförande Avelsrådgivare (adjungerad)	Kjell Andersson Bengt Nyman Sirkka-Liisa Johansson Örjan Englund Leif Mellgren Gert-Ove Lundberg
1997	Ordförande Avelsrådgivare	Kjell Andersson Bengt Nyman Sirkka-Liisa Johansson Örjan Englund Gert-Ove Lundberg
1998	Ordförande Avelsrådgivare	Kjell Andersson Örjan Englund Sirkka-Liisa Johansson Agneta Alderin Björn Ryberg
1999	Ordförande Avelsrådgivare Adjungerad	Kjell Andersson Örjan Englund Sirkka-Liisa Johansson Agneta Alderin Ingvar Karlsson Björn Ryberg
2000	Ordförande Avelsrådgivare	Kjell Andersson Stefan Nilsson Örjan Englund Sirkka-Liisa Johansson Ingvar Karlsson
2001-2003	Ordförande Avelsrådgivare	Kjell Andersson Anders Andersson Kent-Arne Andersson Stefan Petersson
2004	Ordförande Avelsrådgivare	Kjell Andersson Anders Andersson Kent-Arne Andersson Stefan Petersson Jyrki Vouti
2005	Ordförande Avelsrådgivare (controler)	Kjell Andersson Anders Andersson Stefan Petersson Jyrki Vouti Claes Carlsson

2006-2007	Ordförande Avelsrådgivare	Kjell Andersson Anders Andersson Jyrki Vouti Claes Carlsson
2008	Ordförande Avelsrådgivare	Kjell Andersson Anders Andersson Jyrki Vouti Claes Carlsson Jonas Kriström
2009	Ordförande Avelsrådgivare	Kjell Andersson Anders Andersson Jonas Kriström
2010	Ordförande Avelsrådgivare	Kjell Andersson Anders Andersson
2011	Ordförande Avelsrådgivare	Kjell Andersson Anders Andersson Jörgen Damm
2012	Ordförande Avelsrådgivare	Kjell Andersson Anders Andersson Jörgen Damm Magnus Wallin
2013	Ordförande Avelsrådgivare	Kjell Andersson Anders Andersson Magnus Wallin Gunilla Landell

Avelsordföranden:

Kåre Bäckström

Alf Johansson

Kjell Andersson

Avelsrådgivare:

Bengt Nyman

Örjan Englund

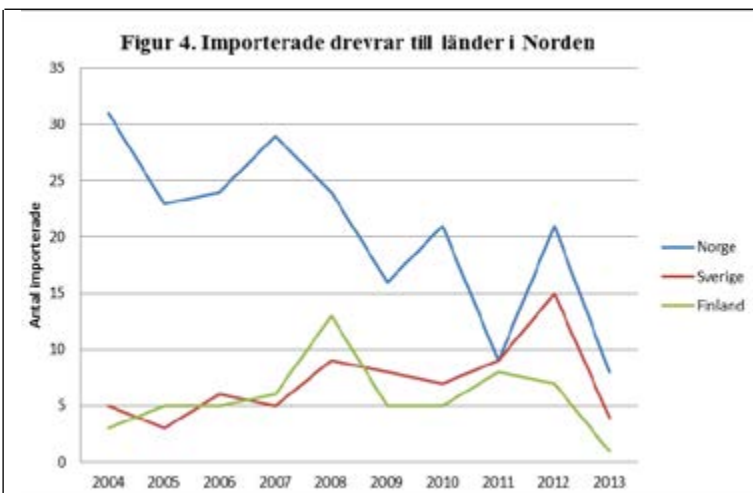
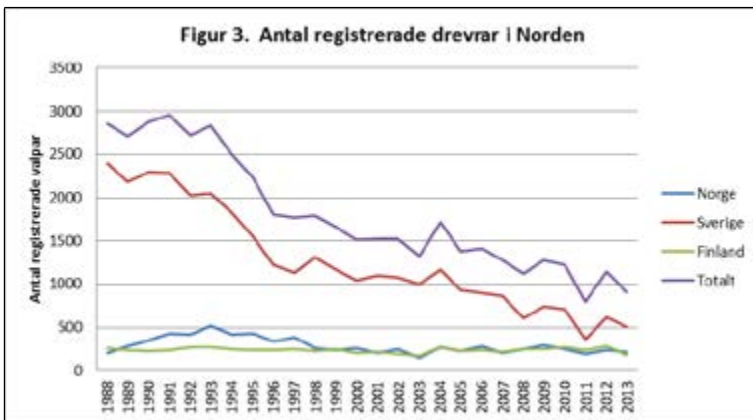
Stefan Nilsson

Anders Andersson

Samarbete med andra länder i Norden

Vi vill också satsa på nordiskt samarbete genom att diskutera med avelsföreträdare från Norge och Finland. Vi kan nu ganska enkelt kolla totalantalet valpar i Norden. Det gör att man kan betrakta det som en gemensam population. Det innebär också att både bra och mindre bra egenskaper sprids. Den totala utvecklingen av populationen framgår i figur 3. Vi har för de senaste åren hamnat kring 1000 valpar sammanlagt. Detta från ett utgångsläge på nära 3000 valpar kring 1990. Minskningen gör att vi är mer beroende av varandra för t.ex. maximalt antal valpar per hane och bekämpning av lungödem. För att kunna utveckla samarbetet ytterligare skulle vi behöva ett gemensamt register, inte minst för att kunna beräkna inavel och släktskap i rasen. Det är klart att enhetliga regler för t.ex. drevprov skulle underlätta avelsvärderingen men det är en lång väg dit.

Utbyte av avelsdjur

De senaste 10 åren har Norge importerat 206, Sverige 71 och Finland 58 drevrar fördelade över åren enligt figur 4. Det är främst svenskt material som exporterats till Norge och Finland medan Sverige köpt både från Finland och Norge.

Export av drever

Kanada och USA

De två första drevrarna exporterades till Kanada 1954 med gott resultat eftersom det kom en ny förfrågan om att köpa drever trots de höga kostnaderna. Tiken från den första importen hade då också fått en kull. The Canadian Kennel Club godkände drevern som ras 1957. Nästa export av två drevrar skedde 1965. Senare kom ytterligare en förfrågan om att köpa en drevertik. Totalt har fem drevrar gått till Kanada. En drever såldes 1961 till USA. Jag har letat efter drever på hemsidor i Kanada men rasen är troligen fortfarande en liten ras däröver men den finns kvar.

Drever till Tyskland

Johannes Lang skrev till mig för snart två år sedan på uppdrag av den tyska brackeklubben DBC (bracke, stövare) som också har ansvar för Westfalisk Dachbracke. De hade tidigare från 1970 och framåt tagit in drevrar både från Sverige och Norge. Den lista vi fick på dessa hundar lyckades Anders och jag identifiera så att vi hade deras härstamningar. Johannes var dock inte helt övertygad om att de som importerat hade varit seriösa med hundarnas identitet och ville nu ha ett samarbete med oss om import av sperma. Den främsta orsaken var densamma som för många av våra egna drivande hundraser som hamnat i att populationen är för liten för att kunna driva en effektiv avel. De registrerar 20-40 valpar per år.

Anders och Kjell utbyter erfarenheter med Johannes och Anita Lang från Tyskland.

Vi skickade i två olika omgångar kyld sperma till Tyskland för inseminering, men bristande teknik i Tyskland gjorde att båda semineringarna utfördes för sent, så det blev ingen dräktighet. Då kom istället en uppfödare med sin tik till Falstergårdens Hälge i Västergötland. Även om tidpunkten för parning inte var den bästa så fick tiken två valpar vilket vi var glada för.

Efter diskussion kom vi fram till att förmedla ett par valpar till Tyskland istället. En valp hämtades från Värmland med bil och nästa, från Gävleborg, hämtades av köparen på Arlanda för att flyga hem till Tyskland. Alla fyra artar sig bra och kan bli ett bra genetiskt tillskott till Westfalisk Dachsbracke. Ett bra sätt att återgälda lite av de ca 25 hundar från dem som utgjorde basen för drever i början på 1900-talet. En del av dem kom via Danmark och kallades då Strellufsstövare.

Samarbetet med Johannes har varit givande på många områden inte minst jakt och hundavel så jag hoppas kunna hålla kontakt med honom. Jag har fått flera av deras magasin med omfattande reportage med bilder från deras besök hos oss. Även om det är på tyska kan man förstå en hel del. Vem vet vi kanske behöver nytt material från Dachsbracke i framtiden?

I Årsskriften 2013 finns en artikel: Westfalisk Dachsbracke föregångare till Drever, sid. 48-52.

Dachsbracken från 1940-talet:

Champion Martha 1426 e. Mulle u. Stoja. Faksimil från Svenska Dachsbrackenklubbens Årsskrift 1945.

Vaj av Sättinge 1098 e. Schapp u. Sonja. Flitigt använd i avelsarbetet.

Drever på 2000-talet:

UoVCH Naveruds Bojan

UoJCH Majbergets Micke

Exteriördomare på skolbänken.

Ett axplock av exteriördomare då och nu

Nils Gustavsson,

Alf Johansson

Håkon Wahlenberg

Erik Bergqvist

Lennart Davidsson

Anders Cederström

Hans Bolkéus

Bo Wallin

Catharina Linde Forsberg

Håkan Hedekäll

Siv Bengtsson

Ann Carlström

”Ordförandeporträtt”

Olof Hjorth 44

*Nils Herman Ygberg
44-52*

Nils Linnman 53-54

Kåre Bäckström 55-60

Anders Malmström 61-63

*Nils E. Colliander
64-69*

Carl Hedén 70-72

Erik Bergqvist 73-82

Hans Bolkéus 83-89

*Sven-Axel Andersson
90-91*

Sture Carlsson 92-96

Sven Hultman 97-00

Agneta Alderin 01-05

Christoffer Schildt 06-10

Martin Svensson 11-

*Vår mesta kanslist Siv
Bengtsson som åren
1984-2011 skötte vårt
kansli med stor bravur.*

Teknisk utveckling på gott och ont

Årsboken vår ryggrad

De som startade SDK insåg genast behovet av att hålla kontakt med medlemmarna och valde att ge ut en årsbok som innehöll allt som var värt att veta. Delar av den första årsboken 1945 finns återgiven i årsboken 1997, sid. 35-48, där bl.a. de första 112 medlemmarna finns listade med titlar och allt. Problemet var redan från början att få ut aktuell information inför höstens aktiviteter och då kom Septembermeddelandet som en lösning. Tyvärr för oss sentida har vi inte varit lika bra på att spara meddelandena och tappar då en del information. Årsboken har alltid varit en tung post i budgeten men har aldrig på allvar ifrågasatts. Den tekniska utvecklingen har gjort att den relativt sett har blivit billigare och enklare att producera. Boken var häftad fram till 1979 då den blev inbunden, vilket den flitige läsaren säkert uppskattat. Från början hade man svårt att få bra foton för att lätta upp boken. Fototekniken har utvecklats enormt i och med den digitala tekniken så har alla en kamera med sig. Det var mycket dyrt att trycka i färg men 1997 var vi mogna för de första färgfotona i boken. Det var tryckeriet som skänkte några sidor på prov. Det slog väl ut så 1998 var det fler färgsidor och även annonserna var i färg. Sedan dess har möjligheterna till färgfoton bara ökat. Redaktörerna har ofta skött fotograferingen i klubben, kanske ett sätt att få in bra foton.

Datorernas intåg och utveckling från de första klumpiga apparaterna med mycket begränsad kapacitet till dagens läge har inneburit en revolution. Idag är mobiltelefoner både dator och kamera. Det går också att ringa på dem om det finns täckning. Parallellt med datorerna har det utvecklats program för analys och tryckning som underlättat arbetet och gjort att vi har kunnat hålla nere felen i boken till ett minimum. Varje tid har haft sin utmaning för de personer i SDK som har haft ansvaret för att boken kommit ut i tid och med god kvalitet (tabell 5). Personligen ser jag Lars Eckers namn i listan. Han var min husdjurslärare på Strömma (granne med Härkila) med stort intresse för husdjursavel. En utmärkt lärare som fick mig att läsa vidare och välja som jag gjorde. Han gick bort alldeles för tidigt i cancer.

Samling till bokpackning.

Tabell 5. Ansvariga för vår stolthet Årsboken

1944-1955	Nils Herman Ygberg var ansvarig som ordförande i klubben. Andra med stor betydelse var Kåre Bäckström (redaktör, avelsfrågor) och andra ur styrelsen. Från 1951 var A. E. Malm redaktionssekreterare och hade säkert stor del i arbetet med boken.
1956-1963	Kåre Bäckström var som ordförande ansvarig med hjälp av flera från styrelsen.
1964-1968	Leo Norin, redaktör med Ingemar Axelsson, Nils E. Colliander och Harry Englund som medhjälpare. 1968 fick man sätta in flera frivilliga för att få årsboken färdig.
1969-1974	Lars Eckers huvudredaktör med Erik Bergqvist och Bo Wallin som biträdande redaktörer. *
1975-1987	Bo Wallin huvudredaktör med Åke Svensson som biträdande till 1981. *
1988-1990	Bertil Selander huvudredaktör. *
1991-1992	Oleg Heljestrand huvudredaktör. *
1993-2000	Alf Hedlund huvudredaktör. *
2001-2014	Lars Davidsson huvudredaktör med Agneta Jarméus som biträdande redaktör. *

*Medverkande i övrigt var ansvariga i styrelsens för olika kommittéer, annonser, bilder och renskrivare.

Årsboksredaktörer: *Foto saknas på Bertil Selander.*

Nils Herman Ygberg

Kåre Bäckström

Leo Norin

Lars Eckers

Bo Wallin

Oleg Heljestrand

Alf Hedlund

Lars Davidsson

Fin uppmärksamhet vid förra jubileet!

Redaktionskommitté 1944-2014

- 1944-1950 **Redaktionsgrupp:** Nils Herman Ygberg, Bertil Haglund och Kåre Bäckström (redaktör).
- 1951 **Redaktionskommitté:** Nils Herman Ygberg (ordförande), Kåre Bäckström (redaktör), Thure Olsson, Carl Gösta Berlin, C. G. Modigh, H. Ringels och A. E. Malm.
- 1952-1955 **Redaktionskommitté:** Nils Herman Ygberg, (ordförande), C.G. Modigh och H. Ringels. *Redaktionssekreterare:* A.E. Malm.
- 1956-1963 **Redaktionskommitté:** Kåre Bäckström (redaktör), ev. fler från styrelsen.
- 1964-1967 **Redaktionskommitté:** *Redaktör:* Leo Norin, *Övriga ledamöter:* Ingemar Axelsson, Nils E. Colliander och Harry Englund.
- 1968 **Redaktionsgruppen:** Uppdelad på flera sektorer, medverkan av flera frivilliga. (För stora arbetsinsatser för redaktören vilket inte uppmärksammats i tid.)
- 1969 **Redaktionskommitté:** *Huvudredaktör:* Lars Eckers, *Andre Redaktör:* Erik Bergqvist *Annonsredaktör:* Olle Barkander *Övriga ledamöter:* Sven Axel Andersson, Lennart Davidsson, Alf Johansson och Sven M Månsson.
- 1970 **Redaktionskommitté:** *Huvudredaktör:* Lars Eckers, *Andre Redaktör:* Erik Bergqvist, *Annonsredaktör:* Olle Barkander *Övriga ledamöter:* Sven Axel Andersson, Hans Bolkéus, Lennart Davidsson, Alf Johansson och Sven M Månsson.
- 1971 **Redaktionskommitté:** *Huvudredaktör:* Lars Eckers, *Andre Redaktör:* Erik Bergqvist *Annonsredaktör:* Olle Barkander *Bildredaktör:* Sven Axel Andersson *Övriga ledamöter:* Hans Bolkéus, Lennart Davidsson, Alf Johansson och Åke Svensson.
- 1972-1974 **Redaktionskommitté:** *Huvudredaktör:* Lars Eckers, *Andre Redaktör:* Bo Wallin, *Annonsredaktör:* Olle Barkander *Bildredaktör:* Sven Axel Andersson *Övriga ledamöter:* Hans Bolkéus, Alf Johansson, Arne Storm och Åke Svensson.
- 1975 **Redaktionskommitté:** *Huvudredaktör:* Bo Wallin, *Andre Redaktör:* Åke Svensson *Övriga ledamöter:* Sven Axel Andersson, Hans Bolkéus, Alf Johansson och Arne Storm.
- 1976-1977 **Redaktionskommitté:** *Huvudredaktör:* Bo Wallin, *Andre Redaktör:* Åke Svensson *Övriga ledamöter:* Sven Axel Andersson, Hans Bolkéus, Walde Dahlstrand, Alf Johansson och Arne Storm.
- 1978-1980 **Redaktionskommitté:** *Huvudredaktör:* Bo Wallin, *Andre Redaktör:* Åke Svensson *Övriga ledamöter:* Sven Axel Andersson, Hans Bolkéus, Walde Dahlstrand, Oleg Heljestrand, Alf Johansson och Arne Storm.
- 1981 **Redaktionskommitté:** *Huvudredaktör:* Bo Wallin, *Andre Redaktör:* Åke Svensson *Övriga ledamöter:* Sven Axel Andersson, Hans Bolkéus, Walde Dahlstrand, Oleg Heljestrand, Alf Johansson, Lars West och Arne Storm.
- 1982 **Redaktionskommitté:** *Huvudredaktör:* Bo Wallin *Jaktprovsredaktör:* Lars West *Utställningsredaktör:* Åke Svensson *Annonsredaktör:* Bertil Selander *Övriga ledamöter:* Sven Axel Andersson, Hans Bolkéus, Walde Dahlstrand, Oleg Heljestrand, Alf Johansson och Arne Storm.
- 1983 **Redaktionskommitté:** *Huvudredaktör:* Bo Wallin *Jaktprovsredaktör:* Lars

- West *Utställningsredaktör*: Åke Svensson *Annonsredaktör*: Bertil Selander
Övriga le damöter: Kerstin Abrahamsson, Walde Dahlstrand, Oleg Heljestrand, Alf Johansson och Arne Storm.
- 1984-1985 **Redaktionskommitté**: *Huvudredaktör*: Bo Wallin *Jaktprovsredaktör*: Lars West *Utställningsredaktör*: Bertil Selander *Annonsredaktör*: Kerstin Abrahamsson *Övriga ledamöter*: Walde Dahlstrand, Oleg Heljestrand, Alf Johansson och Arne Storm.
- 1986 **Redaktionskommitté**: *Huvudredaktör*: Bo Wallin *Jaktprovsredaktör*: Lars West *Utställningsredaktör*: Bertil Salander *Annonsredaktör*: Kerstin Abrahamsson *Övriga ledamöter*: Walde Dahlstrand, Oleg Heljestrand, Alf Johansson och Arne Storm. *Suppleanter*: Stig Eckervad och C. G. Wiklund
- 1987 **Redaktionskommitté**: *Huvudredaktör*: Bo Wallin *Jaktprovsredaktör*: Bertil Selander *Utställningsredaktör*: Bengt Nyman *Annonsredaktör*: Kerstin Abrahamsson *Övriga ledamöter*: Walde Dahlstrand Oleg Heljestrand Alf Johansson och Arne Storm. *Suppleanter*: Lars Davidsson, Stig Eckervad och C. G. Wiklund
- 1988 **Redaktionskommitté**: *Huvudredaktör*: Bertil Selander *Jaktprovsredaktörer*: Stefan Emanuelsson, Bertil Selander och Lars West *Utställningsredaktör*: Bengt Nyman *Viltspårsredaktör*: Walde Dahlstrand *Annonsredaktör*: Kerstin Abrahamsson *Statistik och Register*: Oleg Heljestrand *Bild och Layout*: Bo Wallin *Övriga ledamöter*: Alf Johansson. *Suppleanter*: Lars Davidsson, Stig Eckervad och C. G. Wiklund
- 1989 **Redaktionskommitté**: *Huvudredaktör*: Bertil Selander *Jaktprovsredaktörer*: Stefan Emanuelsson och Bertil Selander *Utställningsredaktör*: Bengt Nyman *Viltspårsredaktör*: Walde Dahlstrand *Annonsredaktör*: Kerstin Abrahamsson *Statistik och Register*: Oleg Heljestrand *Bild och Layout*: Bo Wallin *Övriga ledamöter*: Alf Johansson och Lars West. *Suppleanter*: Lars Davidsson, Arnold Lindblom och C. G. Wiklund
- 1990 **Redaktionskommitté**: *Huvudredaktör*: Bertil Selander *Jaktprovsredaktörer*: Stefan Emanuelsson och Bertil Selander *Utställningsredaktör*: Bengt Nyman *Viltspårsredaktör*: Walde Dahlstrand *Annonsredaktör*: Kerstin Abrahamsson *Statistik och Register*: Oleg Heljestrand *Bild och Layout*: Bo Wallin *Övriga ledamöter*: Alf Johansson och Lars West. *Suppleanter*: Tore Berghamn, Allan Fröjd och Arnold Lindblom
- 1991 **Redaktionskommitté**: *Huvudredaktör Statistik och Register*: Oleg Heljestrand *Jaktprovsredaktör*: Stefan Emanuelsson *Utställningsredaktör*: Bengt Nyman *Viltspårsredaktör*: Walde Dahlstrand *Annonsredaktör*: Kerstin Abrahamsson *Bild och Layout*: Bo Wallin *Övriga ledamöter*: Tore Berghamn, Alf Hedlund, Arnold Lindblom och Sven Hultman
- 1992 **Redaktionskommitté**: *Huvudredaktör*: Oleg Heljestrand *Jaktprovsredaktör*: Stefan Emanuelsson *Utställningsredaktör*: Leif Mellgren *Viltspårsredaktör*: Walde Dahlstrand *Annonsredaktör*: Kerstin Abrahamsson *Statistik och Register*: Alf Hedlund *Bild och Layout*: Bo Wallin *Övriga ledamöter*: Tore Berghamn, Arnold Lindblom och Sven Hultman
- 1993 **Redaktionskommitté**: *Huvudredaktör*: Alf Hedlund *Bitr. redaktör*: Oleg Heljestrand *Jaktprovsredaktör*: Stefan Emanuelsson *Utställningsredaktör*: Leif Mellgren *Viltspårsredaktör*: Walde Dahlstrand *Annonsredaktör*:

- Kerstin Abrahamsson *Statistik och Register*: Alf Hedlund *Bild och Layout*: Bo Wallin *Övriga ledamöter*: Tore Berghamn, Sten Sandwall, Sirkka-Liisa Johansson och Sven Hultman
- 1994 **Redaktionskommitté**: *Huvudredaktör, Statistik och Register*: Alf Hedlund *Jaktprovsredaktör*: Stefan Emanuelsson *Utställningsredaktör*: Leif Mellgren *Viltspårsredaktör*: Walde Dahlstrand *Annonssredaktör*: Kerstin Abrahamsson *Bild och Layout*: Bo Wallin *Övriga ledamöter*: Tore Berghamn, Sten Sandwall, Sirkka-Liisa Johansson och Sven Hultman
- 1995 **Redaktionskommitté**: *Huvudredaktör*: Alf Hedlund *Jaktprovsredaktör*: Stefan Emanuelsson *Utställningsredaktör*: Leif Mellgren *Viltspårsredaktör*: Walde Dahlstrand *Annonssredaktör*: Kerstin Abrahamsson *Statistik och Register*: Alf Hedlund *Bild och Layout*: Bo Wallin *Övriga ledamöter*: Sven Hultman, Sten Sandwall och Sirkka-Liisa Johansson
- 1996 **Redaktionskommitté**: *Huvudredaktör*: Alf Hedlund *Jaktprovsredaktör*: Stefan Emanuelsson *Utställningsredaktör*: Leif Mellgren *Viltspårsredaktör*: Walde Dahlstrand *Annonssredaktör*: Kerstin Abrahamsson *Statistik och Register*: Alf Hedlund *Bild och Layout*: Bo Wallin *Övriga ledamöter*: Stig Hellström, Örjan Englund, Sirkka-Liisa Johansson, Titti Eriksson och Oleg Heljestrand
- 1997 **Redaktionskommitté**: *Huvudredaktör, Statistik och Register*: Alf Hedlund *Jaktprovsredaktör*: Stefan Emanuelsson *Utställningsredaktör*: Stig Hellström *Viltspårsredaktör*: Walde Dahlstrand *Annonssredaktör*: Kerstin Abrahamsson *Bild och Layout*: Bo Wallin *Övriga ledamöter*: Örjan Englund, Titti Eriksson och Stefan Nilsson
- 1998 **Redaktionskommitté**: *Huvudredaktör, Statistik och Register*: Alf Hedlund *Jaktprovsredaktör*: Stefan Emanuelsson *Utställningsredaktör*: Stig Hellström *Viltspårsredaktör*: Walde Dahlstrand *Annonssredaktör*: Kerstin Abrahamsson *Bild och Layout*: Bo Wallin *Renskrivare*: Titti Eriksson och Stefan Nilsson
- 1999 **Redaktionskommitté**: *Huvudredaktör, Alf Hedlund Drevprovsredaktör, renskrivare*: Stefan Emanuelsson *Utställningsredaktör, program*: Stig Hellström *Viltspårsredaktör, renskrivare*: Walde Dahlstrand *Annonssredaktör, renskrivare*: Kerstin Abrahamsson *Statistik och Register*: Lars Davidsson *Bild och Layout*: Bo Wallin *Renskrivare*: Titti Eriksson *Övriga ledamöter*: Stefan Nilsson
- 2000 **Redaktionen**: *Huvudredaktör*: Alf Hedlund *Drevprovsredaktör, renskrivare*: Stefan Emanuelsson *Utställningsredaktör, program*: Stig Hellström *Viltspårsredaktör, renskrivare*: Walde Dahlstrand *Annonssredaktör, renskrivare*: Kerstin Abrahamsson *Statistik och Register*: Lars Davidsson *Bild och Layout*: Bo Wallin *Renskrivare*: Titti Eriksson
- 2001 **Redaktionen**: *Huvudredaktör, Statistik och Register, Bild och Layout*: Lars Davidsson *Drevprovsredaktörer*: Joel Sundén och Ingvar Karlsson *Utställningsredaktör, programskrivare*: Stig Hellström *Viltspårsredaktör, renskrivare*: Walde Dahlstrand *Annonssredaktör*: Kurt Jörgensen *Renskrivare*: Titti Eriksson, Sture Carlsson, Örjan Englund och Åke Wennerström.
- 2002 **Redaktionen**: *Huvudredaktör, Statistik och Register, Bild och Layout*: Lars Davidsson *Drevprovsredaktörer*: Stefan Petersson och Ingvar Karlsson

- Utställningsredaktör, programskrivare: Stig Hellström Viltspårsredaktör, renskrivare: Walde Dahlstrand Annonnsredaktör: Kurt Jörgensen Renskrivare: Titti Eriksson, Sture Carlsson, Örjan Englund och Åke Wennerström Avelsutvärdering: Kjell Andersson Annonns och Bildredigering: Agneta Jarméus*
- 2003 **Redaktionen:** *Huvudredaktör, Statistik och register, Bild och Layout: Lars Davidsson, Annonns och Bildredigering, program- och renskrivare: Agneta Jarméus Viltspårsredaktör, renskrivare: Walde Dahlstrand Annonnsredaktör: Kurt Jörgensen Renskrivare: Titti Eriksson, Sture Carlsson, Örjan Englund och Åke Wennerström. Avelsutvärdering: Kjell Andersson*
- 2004 **Redaktionen:** *Huvudredaktör, Bild och Layout: Lars Davidsson Annonns och bildredigering, Program- och renskrivare: Agneta Jarméus Viltspårsredaktör och renskrivare: Walde Dahlstrand Annonnsredaktör: Kurt Jörgensen Statistik och register: Roger Lindström Renskrivare: Titti Eriksson, Sture Carlsson, Örjan Englund och Åke Wennerström Avelsutvärdering: Kjell Andersson*
- 2005 **Redaktionen:** *Huvudredaktör, Bild och Layout: Lars Davidsson Annonns- och bildredigering, Originalmontering: Agneta Jarméus Viltspårsredaktör: Walde Dahlstrand Annonnsredaktör: Kurt Jörgensen Statistik och register: Roger Lindström Koordinator: Titti Eriksson Avelsutvärdering: Kjell Andersson Programskrivning: Agneta Alderin och Ronny Westin*
- 2006 **Redaktionen:** *Huvudredaktör, Bild och Layout: Lars Davidsson Annonns- och bildredigering, Originalmontering: Agneta Jarméus Viltspårsredaktör: Walde Dahlstrand Annonnsredaktör: Claes Carlsson Statistik och register: Roger Lindström Koordinatorer: Titti Eriksson och Ingvar Karlsson Avelsutvärdering: Kjell Andersson Programskrivning: Ronny Westin*
- 2007 **Redaktionen:** *Huvudredaktör, Bild och Layout: Lars Davidsson Biträdande huvudredaktör, annons och bildredigering, Originalmontering: Agneta Jarméus Viltspårsredaktör: Walde Dahlstrand Annonnsredaktör: Maria Guldbacke Register: Marie Lindberg Koordinatorer: Anneli och Ingvar Karlsson Avelsutvärdering: Kjell Andersson Programskrivning: Ronny Westin*
- 2008 **Redaktionen:** *Huvudredaktör, Bild och Layout: Lars Davidsson Biträdande huvudredaktör, annons och bildredigering, Originalmontering: Agneta Jarméus Viltspårsredaktör: Walde Dahlstrand Annonnsredaktör: Maria Guldbacke Register: Marie Lindberg Koordinator: Ingvar Karlsson Avelsutvärdering: Kjell Andersson och Anders Andersson Programskrivning: Ronny Westin*
- 2009 **Redaktionen:** *Huvudredaktör, Bild och Layout: Lars Davidsson Biträdande huvudredaktör, annons och bildredigering, Originalmontering: Agneta Jarméus Viltspårsredaktör och register: Marie Lindberg Drevprov och utställningsredaktör: Ingvar Karlsson Avelsutvärdering: Kjell Andersson Bedömningslistor: Anders Andersson Programskrivning: Ronny Westin*
- 2010 **Redaktionen:** *Huvudredaktör, Bild och Layout, annonser: Lars Davidsson Biträdande huvudredaktör, annons och bildredigering, Originalmontering: Agneta Jarméus Viltspårsredaktör och register: Marie Lindberg Drevprov och utställningsredaktörer: Anneli och Ingvar Karlsson Avelsutvärdering:*

Kjell Andersson *Bedömningslistor*: Anders Andersson *Programskrivning*:
Ronny Westin *Annonser*: Maria Guldbacke

2011

Redaktionen: *Huvudredaktör, Bild och Layout, annonser*: Lars Davidsson
Biträdande huvudredaktör, annons och bildredigering, Originalmontering:
Agneta Jarméus *Viltspårsredaktör och register*: Jörgen Damm *Drevprov-
och utställningsredaktörer*: Anneli och Ingvar Karlsson *Avelsutvärdering*:
Kjell Andersson *Bedömningslistor*: Anders Andersson *Programskrivning*:
Ronny Westin *Annonser*: Maria Guldbacke

2012

Redaktionen: *Huvudredaktör, Bild och Layout, annonser*: Lars Davidsson
Biträdande huvudredaktör, annons och bildredigering, Originalmontering:
Agneta Jarméus *Viltspårsredaktör och register*: Annika Andersson *Drev-
prov och utställningsredaktörer*: Anneli och Ingvar Karlsson *Avelsutvärde-
ring*: Kjell Andersson *Bedömningslistor*: Anders Andersson *Programskriv-
ning*: Ronny Westin *SKK-utställningar*: Walde Dahlstrand

2013

Redaktionen: *Huvudredaktör, Bild och Layout, annonser*: Lars Davidsson
Biträdande huvudredaktör, annons och bildredigering, Originalmontering:
Agneta Jarméus *Viltspårsredaktör och register*: Annika Andersson *Drev-
prov och utställningsredaktörer*: Anneli och Ingvar Karlsson *Avelsutvärde-
ring*: Kjell Andersson *Bedömningslistor*: Anders Andersson *Programskriv-
ning*: Ronny Westin *SKK-utställningar*: Walde Dahlstrand

2014 års redaktion

ovan fr v Lars Davidsson, Agneta Jarméus, Annika Andersson, Anneli
Karlsson, Ingvar Karlsson, Kjell Andersson, Anders Andersson, Ronny
Westin och Walde Dahlstrand.

Hemsidan under ständig utveckling

I slutet på 1990-talet kom vår första hemsida och med en e-postadress till kansliet. Det är ett ständigt problem att utveckla en hemsida och dessutom hålla den aktuell. Utveckling av en hemsida kan man köpa, men att hålla den aktuell måste någon eller några inom SDK ta ansvar för. Om den är aktuell är den ett viktigt sätt att informera om evenemang, avelsprogram (RAS), aktuella hanar m.m.

E-post är ett ovärderligt hjälpmedel att snabbt kommunicera på, med möjlighet att skicka brev med relativt stora bilagor, speciellt inom kommittéer och styrelsen. Vi provade i starten på hemsidan att ha ett öppet forum ”dreversnacket”. Tyvärr urartade snacket till personliga påhopp vilket gjorde att vi beslutade att stänga den delen. Utvecklingen går dock inte att stoppa för alla s.k. sociala medier, facebook, instagram och allt vad de heter. För att det inte skall urarta totalt har SKK skapat etiska regler för hur medlemmar och förtroendevalda skall uppträda på nätet. Det får inte bli så att demokratin flyttar från Dreverstämman och CS till facebookgrupper, där man inte ens vet vilka som är medlemmar i SDK. Vanliga telefoner och mobiltelefoner är viktiga medel att prata med varandra på. Fast telefon och vanliga brev var det enda sätt att hålla kontakt med varandra på när SDK startade och det var dyrt och krångligt att ringa rikssamtal.

Jyckedata - dreverdata

Centralstyrelsen beslutade 1998 att satsa på det hunddataprogram som Lars Tornevall i Klippan höll på att utveckla för andra jakthundsraser. Detta blev så småningom Dreverdata. Vi beställde data ur SKKs register två gånger om året för att hålla data aktuella. Den stora vinsten skulle komma genom att utveckla ett program som möjliggjorde elektronisk rapport till SKK. Detta skulle innebära en kostnadsbesparing, dels skulle avgiften höjas på rapporter som skickats in på papper och dels skulle det på sikt innebära rationaliseringar inom klubben. Det blev först 2001 som CS beslutade att inköpa den s.k. klubbdatadelen som skulle göra detta möjligt. Lars Tornevall redovisade vid avelskursen i Västerås 2002 läget för klubbdatadelen och att det fanns en del problem kvar att lösa. Vid nästa kurs 2005 med de som hade ansvaret för IT-utvecklingen ute i klubbarna gick Tornevall mera handgripligt igenom rapporteringen. En del lokalklubbar var redan igång med elektronisk rapportering till SKK. Sedan dess har programmet hela tiden utvecklats och justerats efter de beslut som fattas om ändrade regler. Vi har också uppnått de förenklingar som vi hoppades på när det gäller tryckning av drevsberättelser i årsboken.

Kommunikation jägare hund

Drevernens möjlighet att hålla kontakt med jägaren har kanske utvecklats något, men det är fortfarande skallet och orienteringsförmågan som är det viktiga, liksom det var från

starten av SDK. Då fick man vänta tills hunden kom tillbaka eller möjligen tuta med horn på den. På den tiden var samarbete än viktigare än idag och en viktig egenskap vid drevprov.

Jägarens möjligheter har hela tiden förbättrats genom att med bilar på fler skogsvägar kunna komma närmare hunden. När telefonen blev vanlig hade man telefonnummer på halsbandet och med lite tur kunde man få reda på var den var och hämta den.

Sedan kom kommunikationsradion som gjorde att jägarna kunde hålla kontakt med varandra. Hörselhjälpmedel hjälpte till att kompensera när man började höra sämre. Dock var det pejlen som började den snabba utvecklingen där man i bästa fall fick rätt riktning och ett hum om hur långt borta den var. En stor vinst var att man kunde skatta om hunden var i fara vid en stor väg eller ett vattendrag särskilt när isarna inte bar. Diskussionens vågor gick höga om utrustningen skulle få användas vid drevprov och om provet då skulle avbrytas. Det var ganska olika kvalitet på pejlarna men framför allt berodde det på användarens skicklighet om resultatet skulle bli bra.

När GPS-tekniken kom skedde nästa stora kliv i tekniken där hundens position kan bestämmas på någon meter när, hur hunden rört sig, med vilken hastighet och längd hunden har tillryggalagt. Alla data kan föras över till dator för analys som ger framtida möjligheter till forskning. Visst finns det risker med tekniken inte minst vid vanlig jakt där risken finns att otåliga passkyttar pressar ägaren att hämta hunden med bil när det gått ur markerna för ett nytt släpp. Dels lär sig inte hunden att gå tillbaka till föraren och dels kanske inte hunden får vila med risk för lungödem som följd. På drevprov kan vem som helst lägga in hundens id i sin mottagare och i värsta fall påverka drevet. I kombination med mobiltelefoner är det svårt för domaren att överblicka vad som händer. Nästa steg kanske blir sändare på drevdjuret! Med raser som skäller ståndsfall är vi nära. Vi får trots allt gissa (bedöma) vart drevdjuret är på väg och ibland vad det är för art.

Slutord

Jakten har förändrats mycket under senare år. Älgjakten pågår till slutet av februari och bedrivs i stor utsträckning med hund. Vi har fått in vildsvin som jagas nästan hela året både med hund och på åtel. Tidsbrist har gjort att stötande hundar används i större utsträckning till småviltsjakt. Vissa delar av landet har mycket stora rovdjur, varg, björn och lodjur som konkurrerar om viltet och utgör en fara för lösa hundar. Jakten med drivande hundar har därför minskat kraftigt om man studerar registreringssiffrorna. Det gäller att ungdomar upptäcker tjusningen med att ha en bra drivande hund, som en drever, om 70-åringen inte vid 100 skall kliva ut genom fönstret och försvinna. Jag önskar de som skall driva Svenska Dreverklubbens arbete vidare lycka till!

Jag tackar de som har hjälpt till med detta arbete, särskilt Anders Andersson som gjort ett stort arbete med att ta fram uppgifter och Lars Davidsson och Agneta Jarmeus som har redigerat, rättat och tagit fram bilder.

Ny hemsida.

Det hade framförts önskemål om att vi skall förnya oss när det gällde vår hemsida, och den gamla hade ju varit med några år, så en förändring var kanske på plats.

Eftersom den sida som vi hade egentligen var en nyhetstidning i sin uppbyggnadstruktur så uppfattades den som något rörig.

Nu vände vi oss till en byrå som bara producerade hemsidor till företag och föreningar och det resulterade i den sida som vi nu har. Sidan är i skrivande stund ännu under uppbyggnad, men den börjar att ta form, så som vi har tänkt oss den.

Det är alltid barnsjukdomar på nya saker och så även i detta fall. Det visade sig att några lokalklubbsidor inte var kompatibla med den nya sidan, men även sådant kan man rätta till om man bara har lite tålamod. Man blir även förvånad att hemsidor i lokalklubbarna hade en sådan viktig position för att sprida informationen till medlemmarna när man ser att de inte uppdaterats eller förnyats på årtal.